

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 18.

1. OKTOBER 1934

6. ÅRGANG

Hvem blir med når Herren kommer?

Av evangelist Frank Mangs.

«Derefter skal vi som lever, som blir tilbake, sammen med dem rykkes i skyer op i luften, for å møte Herren, og så skal vi alltid være med Herren.»

Hvilke «vi» er det som omtales her? Jo, vi som kan «trøste» hverandre med håpet om Herrens tilkomme.

Verdensmennene finner sannelig ingen trøst i denn tildragelse. Denne uåndelige, navnkristne religiøse bekjennere kan ikke fryde sig ved tanken på Herrens dag. Hyklere kan vel iblandt rope: «Herren kommer snart», og iblant kan han få andre til å tro at han fryder sig ved denne tanke, men den hule lyd i hans åndelose bekjennelse åpenbarer for åndelige mennesker at hans hjerte ikke er med.

Paulus skrev til en skare gjenfødte, hjerteomskapte, åndelige mennesker, en skare som eide levende kontakt med livets fyrste og hvis høieste ønske var så snart som mulig å få se sin Herre i himmelens skyer. Brudesjelenes sanne lengsel var velkjent i deres krets.

For Paulus eksisterte ikke noen annen frelse enn den som gjorde menneskene til åndelige, etter Kristus lengtende sjeler.

Hor, hvad han sier: «Dersom noen er i Kristus, da er han en ny skapning, — se! alt er blitt nytt.» (2. Kor. 5, 16—17).

De som er etter Anden, attrår det som hører Anden til. De har fått del i Kristi sinn og hører hjemme i Andens verden. De trives i den åndelige atmosfære, for de har sans for åndelige ting. Si mig, min bror, har Gud fått gjort dig til et åndelig menneske? Trives du sammen med de hellige? Trives du i bønneværden?

«De som er i kjødet, kan ikke takkes Gud. Men I er ikke i kjødet såfremt Guds ånd bor i eder; men har noen ikke Kristi And, da hører han ikke ham til. Alle de som drives av Guds And, disse er Guds barn. Vi som dog har Andens førstegrøde, også vi sukker med oss selv, idet vi stunder etter vårt barneår, vårt legemes forløsning.»

«I vendte eder til Gud fra avgudene, for å tjene den levende og sanne Gud og vente hans sønn fra himmelen.» Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker, idet den optukter oss til å fornekte ugudelighet og verdslige lyster, og leve tuktig og rettferdig i den nuværende verden, mens vi venter på det salige håp, — åpenbarelsen av den store Guds og vår Frelser, Jesu Kristi herlighet.»

«Rettferdighetens krans ligger rede,» bare for dem som elsker Herrens tilkommelse. (2. Tim. 4, 8).

Elsker du Herrens tilkommelse? — Kan du av hele ditt hjerte fryde dig over at tidens tegn bebuder at Herrens dag står for døren? — Er du villig til å la alt i verden fare, — ditt livsverk, dine planer og drømmer, dine venner, ja la alt det som er dig kjær — fare for denne store tanke: Herrens snare gjenkomst?

Elsker du din Møster så høit at tanken på hans tilkommelse i sannhet er blitt levende for ditt hjerte?

Frelse — det er å bli gjort delaktig i Lammets liv, Lammets sinn og Lammets natur. Det er den eneste frelse Skriften kjenner til. Og dette innebærer uendelig meget mer enn mange aner.

Lammets liv — det er ensbetydende med at villdyrets liv i dig må dø. Det forstår du. Og det må jo skje, for Lammet innfor troen kommer aldri til å forenes med et villdyr fra jorden.

Lammets liv er ensbetydende med at ditt selvsjke jeg må dø. Du får et nytt, centralt punkt i din tilværelse, stund for stund begynner du å stave på denne store sannhet: «Ikke jeg, men Kristus.»

Lammets sinn er ensbetydende med død over kjødets attrå. Det er klart, for kjødets attrå er død. Andens attrå er liv og fred. Kjødets attrå er fiendskap mot Gud. Vi er frelst bare så langt vi er gjennemtrent av Lammets liv, sinn og natur.

Vi må ransake våre liv! Den som har Lammets sinn, kan ikke leve i uforsonlighet med sine medmennesker.

Fellfri er du ikke, selv om du er blitt delaktig i Lammets liv og natur, men du lider forferdelig over alt det som er i strid med denne natur: Du orker ikke å leve dersom du ikke kan leve i harmoni med Guds vilje. Et heftig sinn er et helvede for dig, og du får ikke ro før Lammet har fått overtaket.

Iblandt tror vi Gud har en hel del uåndelige, verdslige barn — mennesker som har større interesse av å samle rikdommer på jorden enn å samle skatter i himmelen — mennesker som bekymrer sig mere over å være helt moderne enn å takkes Gud. Uboiet mot Gud, ulydige mennesker, omtales ofte som lemmer på Kristi legeme. Hvor finner vi det i Guds ord? Kristi lemmer står under hodets ledelse. De gjennemstrømmes av Kristi liv. De har sluttet å leve for sig selv. Deres ånd hører Gud til — deres sjel gjennemtrenges av Jesu sinn, og legemet er et tempel hvor Herrens And bor.

Dette er Skriftens lære om frelsen. Og når et menneske blir frelst på denne måte, er det en

brudesjel som venter brudgommens ankomst.

Kjærligheten består ikke i tårer og lofter, stemninger og følelser; den består i lydlighet mot Herrens vilje. — «For deri består kjærligheten til Gud at vi holder hans bud, og hans bud er ikke tunge.» (1. Joh. 5, 3). Alene på lydligheten vil finner man frelse. Den vei er umoderne i den tid da lovlosheten tar overhånd. Menneskene elsker sine egne stier høiere enn Guds vei. Mange drømmer om at de fra sine selvvalgte veier skal bli opprykket og forvandlet når Herren kommer. Hvad sier Skriften: «Kristus blev ophav til evig frelse for dem som lyder ham.» (Hebr. 5, 9).

Iblandt har du trodd at Jesu død på korset skulde være en erstatning, en betaling for din manglende kjærlighet. Skulde du være frikjøpt fra lydlighet mot hans bud, fordi han i kjærlighet gav sitt liv og blev lydig inntil døden? Hør hvad Skriften sier: «La det samme sinn være i eder som var i Kristus Jesus.» — «Liksom du har utsendt mig til verden, har også jeg utsendt dem til verden.»

Kristi død på korset er således ingen erstatning for din lydlighet og kjærlighet.

Kjærligheten er alltid det første og største i Andens verden. «Gud er kjærlighet.» «Andens frukt er kjærlighet.»

Om jeg gav bort alt jeg eide, om jeg talte i tunger og profeterte, men ikke hadde kjærligheten, da var jeg intet. Kjærligheten er det fineste, ommeste, sterkeste bånd som forener et menneske med Jesus, sjelens brudgom. Selv elsker han oss med en hellig, uendelig kjærlighet, og hans største ønske er å møte den samme kjærlighet igjen fra vår side.

«Banneret.»

Fikentreet knoppes.

Fra ørken til fruktbart land.

Overalt i Palestina arbeides der feberaktig. Men der er mangel på arbeidskrefter. — Der er da også gjort veldig fremskritt f. eks. i løpet av de siste 10 år. Før var komfort ukjent, veiene var støvete og ujevne, de enkleste hygieniske innretninger manglet. Nu er forholdene totalt forandret. I husene kan f. eks. innrettes bad, selv i små landsbyer. Rutebiler trafikerer de asfalterte landveier. Vakre, blomstrende landsbyer gror op av villniset, selv der hvor man før bare forsøkte å rydde, men snart gav det op igjen. Skogen dekker tidligere sumpstrekninger. Grønne, duftende orangsjehaver sees overalt.

Det første jødiske skib.

Det såkalte første jødiske skib «Emanuel» seiler nu ifølge «The Jewish Era» på havet med jødisk flagg oppe. Jødiske lover lydes ombord, og man lever etter jødisk skikk, besetningen er utelukket

de jødisk. Det er et litet skib på ikke mere enn 200 tonn. Blandt besetningen er der fire menn, av dem, og hans ansikt strålte av glede, «blir vi antatt, fordi vi er jøder.» En annen sa: «Det er strengt arbeide, men her føler vi at vi er frie menn, som arbeider som jøder på et jødisk skib, som bærer det jødiske flagg.»

Abrahams vingård.

Det internasjonale jøde-kristne forbunds 4. konferanse som holdes hvert 3. år, blev avholdt i slutten av juli. Forbundet blev stiftet i 1925. Idag er der foreninger i 16 land, og nye kommer til i Belgien og Frankrike. På konferansen møtte utsendinger fra Palestina, Australia, Amerika og mange europeiske land, som f. eks. Russland. Forbundet president, Sir Leon Levison, ledet møtene. Han holdt selv et interessant foredrag om forbundets arbeide i de forløpne 3 år og kom herunder inn på arbeidet for de jøde-kristne. Et ufruktbart stykke land nær Jerusalem — kjent under navnet «Abrahams vingård» — var blitt solgt og 500 acres (ca. 2½ tusen mål) land nær Gaza var blitt innkjøpt istedet. Her holder man på å opprette en koloni hvor kristne jødiske familier kan få et varig hjem. Effektivt som de får råd til det, vil de få anledning til å frikjøpe sin

jord. Kolonien er innkjøpt for 15,000 pund. Der er også blitt skjenket en særskilt gave på 2000 pund til en kirke for nybyggerne.

— På et senere møte avia delta-gerne personlige vidnesbyrd, således fortalte presidenten Sir Levison, om sin omvendelse.

Hilsen fra Bysveen.

«Fred over Guds Israel! Han vet hvorledes vi er skapte, han kommer i hu at vi er støv.» Salm. 103, 14.

Vil få lov til gjennom disse linjer å bringe først Herren og så vennene rundt omkring, min hjerteligste takk for forbønner og økonomisk hjelp under min sykdom.

Herren talte til mig for en tid siden, at han hadde tatt sig på å føre min sak. O, hvor det klinger skjert et beklemt. Det kan jeg hende når man blir tatt avides. Dog vil jeg si med en av de gamle: «Han gjør hvad han behager i himmel og på jord.» Er fremdeles liggende, men har det håp til Herren, at han snart reiser mig op.

Ber vennene fremdeles huske oss innfor nådens trone.

Tilsist en hjertelig takk fra mig og min hustru.

Broderligst
Harald Bysveen.

Ilseng, Oslo.
F. t. Lovisenberg sykehus, St.

Misjonen i Congo.

Kintshua Mangai Etat Sur Kasai Congo Belge Africa. 9. august 1934.

Kjære venner i Kristus Jesus. Fred!

Ja nu er det alt lunge siden dere hørte noget fra oss gjennem «Røsten». Tiden går så fort og vi synes vi har så meget å gjøre. Først møter, så skal vi ordne med dem som arbeider her. Så er det de syke, som her har vært nok så mange av i det siste. Vi behandlet lenge blandt andre, et barn som hadde brent sig felt nedover hele låret og foten, men det kom sig fint, så en dag slutter de med å komme. I forstningen forstod jeg ikke hvad som var i veien, men nu vet jeg det. Når de tror at barnet nu blir bra så kommer de ikke mere. De kommer aldri hele tiden inntil det er lagt, de er for dovne til det. Så kom her en mor med en liten gutt som så fel ut av utsett, som hun er så meget av. Også hun blev borte. Så traff jeg henne nede i byen en dag. Jeg spurte henne hvorfor hun ikke kom tilbake. Så viste hun mig gutten. Nu var han nesten bra. Vi har i over en måned behandlet en mann som leggen var nesten aldeles ødelagt av et felt sår. Vi vasker og forbin-

der dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

dem, og legger noen ting på

MISJONS-RØSTEN

Bladet utgis i Gjørvik og er en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelser til både redaksjon og utstedelse sendes under adresse: Misjons-Røsten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærerne. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adr.

Misjoneren for de forsømte steder.

Som før nevnt blev det på konferansen i Moss besluttet å arbeide mere planmessig for de forsømte steder i vårt land. Det er mange steder hvor det er umulig å ha møter på grunn av mangel på midler til å leie lokaler for og evangelistene skal også leve. Flere av evangelistene uttalte sig angående de mange steder hvor det var behov for evangelisk virksomhet, men det var umulig å oppta arbeidet da det ikke var mulig å klare sig uten støtte fra de større forsamlinger.

Det blev bestemt å oppta en kollekt første søndag i oktober til denne sak. Nu nærmer denne tid sig og denne sak må ikke bli glemt. Hvis det ikke lar sig gjøre å oppta kollekten den dag må det naturligvis gå an å oppta den annen dag. Hovedsaken er at det blir gjort.

De valgte brødre Ditlef Christoffersen, Drammen, Gunder Gundersen, Arendal og Sverre Severinsen, Drammen, vil utdele det innkomne midler efter beste skjønn og det innkommende skal sendes til kassereren som er: Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.

Misjonær Evenstad og hustru.

Som har arbeidet i Afrika i mange år som misjonærer er nu som vennene vet kommet hjem. Særlig str. Evenstad har vært og er fremdeles nedbrutt. Det blev sagt på stevnet i Arendal, at hvis noen skulle være berettiget til pensjon måtte det være slike. Vi vil si det samme og be dere Guds folk som leser dette huske dem i bønn og med økonomisk støtte. Br. Evenstad bad om vi vilde ta hans navn vekk fra misjonærlisten, da det var uvist om han kom ut mere. Vi lovet det, men for at ikke dere skal glemme den skal vi la den stå. Husk det nu. Br. Evenstad har rett til pensjon. Det er du som blir minnet om det som skal hjelpe ham til det. Hvad det er sagt om br. Evenstad gjelder også str. Tomine Evenstad.

Red.

Stans og hør.

«Vokt den Guds hjord i hvilken den Hellig And har satt eder som tilsynsmenn.»

Fjern alle svikfulle arbeidere som ødelegger! Hold eder selv rene I som bærer Herrens kar. Hvis I gjør det skal I selv frelses og de som er med eder! Målestokken er: La alle eders gjerninger skje i kjærlighet. På frukten kjennes

treet. O, hvilket mål det er å nå! Se efter i din bibel og du får den rette forståelse av hvad Andens frukt er og dens resultater i det daglige liv. Herren sier: «I er min hjord, den hjord jeg føder. I er mennesker, jeg er eders Gud.»

Daglig rensenskelde mot all synd og urenhet er: Golgata. Den er åpen alle dager. Ja, hele døgnet rundt og er helt fri. Det er Lammets blod.

En søster.

Forbønn

onskes for en syk og nervøs dame. Bed at hun må bli frelst og helbredet.

Bed også for våre venner her, at de må få de nødvendige midler til evangeliets arbejde. Lokalt har for vært danshus. Herren vet om alle vanskeligheter og Gud kan hjelpe. Her er nød for sjæles frelse.

En søster.

Bryllup

feires i Betania, Notodden, lørdag 20. oktober av evangelist Eilert Nordheim og Agnes Karlens, Notodden.

Misjonsbeløp.

Den norske Congomisjon.

I tiden 20. mars til 20. september 1934 har jeg mottatt til misjonsarbeidet i Kintshua, Belgisk Congo: Oslo og Sørdkedalen ved Ole O. Fjeld kr. 428.80, Moss, søstermisjonen Logen ved Albertha Larssen 200, Fredrikstad ved Sv. Swan 62.50, Holmsbu kvinne-misjon ved Signe Iversen 110, Magnor ved A. Bekaaen 139.25, Viken og Røros ved Gunella Hau-gen 19, Svelvik ved Jørga Falk 30, Hyggen, T. M. 5, Drammen, Knoffs gt. 6 324, do. do. barnemisjonen 10, Drammen diverse 72.37, gjennom R. Løkingholm, Mosterhamn 565, hvorfor herved kvitteres med takk og hilsen til de enkelte givere.

Danvik pr. Drammen 22. september 1934.

Erling Syvertsen.

Misjonsbeløp.

Reiseutgiftene for misjonær Esther Schroeder og barna. Fra Kina til Oslo kr. 6021.85.

Reisen fra Yutsi til Shanghai, frakt, hotell o. s. v. iberegnet, kr. 1203.12, frakt for bagasje, Shanghai—Oslo 349.18, billetter Shanghai—Triest 3324.00, Billetter Triest—Oslo, hotell, frakt o. s. v. 1097.85, telegrammer 47.70. Til sammen kr. 6021.85. Herav tidligere inkommet kr. 2298.11, rest kr. 3723.74.

Som våre venner ser av ovenstående gjenstår det ennu kr. 3723.74 på det beløp som fam. Schroeders hjemreise kostet. Da vi er forvisset om å være i Guds vilje, retter vi herved en inntrengende appel til Guds folk om å være med å hjelpe oss med midler så vi kan få dekket nevnte beløp.

La oss alle være helhjertet med i denne sak og derved også glede våre kjære venner Schroeders som så trofast har kjempet på feltet i alle disse år. Fred over Guds Israel.

Alle midler bes vennligst innsendt til broder Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo, som vil kvittere for samme i «Misjons-Røsten».

Broderligst

Ludvig Furulund, Hans Johansen, Eidsvoll verk. Oslo. A. Toftner, Nils Horni, Haslum.

Hvorledes man bør ferdes i Guds hus.

Forkortet referat av Math. Støve.

(Resten)

Hansen. Synes dette er et rikt emne. Det er stort å få være med og tjene i Guds hus. Vi ser at apostelen her sikter til en form. Han er ikke like glad hvordan man bygger. Vi må bygge med gull og sølv og kostelige edelstene, ellers brenner det op alt sammen. I 1. Tim. 2 taler apostelen om hvordan kvinner og tjenere skal være. Det synes også å sikte til et mønster, en form. Skulde være godt å komme nærmere inn på dette.

Evenstad: Gal. 5, 22—25. Det er blitt fremhevet at vi må bruke ånden, men vi bør heller si at ånden må få bruke oss. Da vil vi frembringe åndens frukt. Der- som vi lever i ånden da la oss også vandre i ånden. Får ånden makt over oss, lever vi til Guds velbehag.

Kristoffersen: Satan kommer for å myrde og stjele og ødelegge, men Jesus kom for at vi skulde ha liv og ha overflod. Deilig å høre om hvordan man skal ferdes i Guds hus. Peter sier: efter som enhver har fått en nådegave, så tjen hverandre med den som gode husholdere. Ikke til å krtisere og rive ned, men tjene.

I Matteus 7 heter det: Døm ikke for at I ikke skal dømmes! Jeg tror det er dømmesyken som ødelegger mest i Guds forsamling. Må Gud velsigne denne konferanse så det kan bli et resultat, og at vi kan komme fornyede tilbake til forsamlingene. Det er en tegning å bygge efter. En rettesnor. Derfor sa Gud til Moses: Se til at du gjør alt efter som jeg har vist dig på bjerget. Tro som det står — gjør som det står — og du får det som det står.

På frukten skal treet kjennes. Den som hører Guds ord og gjør derefter, blir lik en forstandig mann som byggede sitt hus på klippen.

Skal vi ferdes rett i Guds hus, må vi ned i ydmyghet og akte hverandre høiere enn oss selv. David sier: Før jeg blev ydmyget for jeg vill, men nu holder jeg ditt ord.

Anders Johnsen: Jeg har lyttet spent opmerksom på hvad som er blitt sagt. Det er mitt liv og det er livet det kommer an på. Kan jeg si at jeg ferdes som jeg skal i Guds menighet? Det står om å bli forvandlet i eders sinds ånd. Dette behøves i våre dager. Det er ikke nok at det står her. Det må komme inn i mitt liv.

Kristus gav sig selv for menigheten. Må også vi kunne gi oss hen for andre. Jeg satt og sa: Forny mitt sinds ånd, o Gud! Møt mig her på benken, så jeg kan leve for å hjelpe min broder frem!

Wennesland: Rom. 12, 3, sier til enhver iblandt eder at han ikke skal tenke høiere enn han bør tenke. Det ligger nær for mennesket å tenke høit om sig selv og lavt om andre. Efter skriften skal det være motsatt. Gud fører frem ved først å føre

ned. Sønnen blev først fornedret, så høit opheiet. Det tales om å gå ifra sitt ansvar, men det kan gå aldri innfor Herren. En vil man aldri trukket til ansvar en gang bli trukket til tjeneste. Herren har kalt oss til tjeneste, og det til tro tjeneste.

Om ingen tenkte høiere enn de bør tenke, da fikk Herren den enbør tenke, da vilde man ha kelt på plass. Da vilde man ha omsorg for hverandre og takke Gud for hverandre. De som har glemt rennelsen fra sine forrige synder, blir hårde imot hverandre. Men vi er nær Herrens komme og da vil Han gi enhver efter sine gjerninger.

Kleppe: Kol. 3, 15. Kristi fred råde i eders hjerter. I Weimars oversettelse lyder det så: La Kristi fred i eders hjerter avgjøre alle spørsmål. Når man står tvilende, kan vi la Kristi fred avgjøre alle spørsmål. Det vil være meget ugjort og usagt om Kristi fred fikk avgjøre alle spørsmål.

Haug: Resumerte det som var sagt i 3 setninger: 1. at vi ser på hverandre som lemmer, 2. at vi er ydmyge og 3. at vi tjener.

Denne understrukte hat med 1. Kor. 13, 4—7. Derpå oplestes 1. Tim. 3, 16 som var hilsing til konferansen i et telegram fra Bergen, undertegnet Lexander og Hedin.

Dermed var konferansens første møte slutt og alle var takknemlige til Gud for det glilde samvær.

Rettfærdiggjort ved tro.

Der er kun en vei å få fred: «Rettfærdighet ved tro har vi fred med Gud.» (Rom. 5, 1). Søk Gud, ikke bare i bønn, men også i hans ord! Det gir lys, og det tilfredsstillende i fulleste mål både hjertet og samvittigheten. Mange bygger på egne bestrebelsler, der ikke gir sjelen fred. Ti frelsen består ikke i å gjøre noe, men regne med hvad der allerede er fullbragt av Guds egen velsignede sønn, og tro hvad Gud sier i sitt ord. Noen venter på visse følelser, som de mener vil gjøre dem særlig skikkelige for Gud; andre igjen håper å finne den fred de søker i «gode gjerninger».

Men alt dette frelser ikke. Guds ord og det alene må avgjøre alle spørsmål mellom sjelen og Gud. Følelser, erfaringer og gode gjerninger har ingen plass her. «Uten tro er det umulig å behage Gud.» Men hvis ordet alene skal avgjøre dette store spørsmål, så må det nødvendigvis være klart og likefrem, så vi kan forstå det, og det er det også. Læs f. eks. den klare forgtjeltelse som ikke kan bortforkolkes: «Den som tror på Sønnen har evig liv» — og du kan være forvisset om, at hvis Gud ikke mente, det skulde bli forstått nettop som det står, vilde han ikke ha latt det skrive. Det er umulig for ham å vilde noen. Den bare tanke herom vilde være en hån mot hans underfulle kjærlighet og være ensbetydende med å betvile hans absolutte sannrud-

het. Merk derfor vel at en hvilken som helst lære som gir usikkerhet angående spørsmålet om evig liv og frelse for den som tror på Jesus Kristus, er ikke fra Gud, fordi Gud ikke lærer dette.

Gud har sagt, at den som tror, er frelst og er et Guds barn. Hvis du derfor kjære lesar, i din nød og hjelpeløshet har mottatt Jesus Kristus som din Frelser, da kan du trygt forlate dig på disse herlige ord, ti de er nettop for dig.

Til eftertanke.

1. Undskyld dig aldri, selv når du blir urettferdig behandlet. Angi heller ikke den virkelig skyldige, hvis ikke Guds ære eller lei-ligheten krever det.

2. Våk over ditt hjerte; overdriv aldri og klag ikke, hvis du blir forurettet, forhånet eller ydmyget gjennom andres ord eller verk.

3. Ros dig ikke selv; men forring heller ikke den ros, en annen får. Sig derimot også noe godt om den annen.

4. Misun ingen hans ydre eller indre gaver. Misun ingen en glede, men gled dig av hjertet over andres glede.

5. Vis dig særlig hjertelig mot dem som du føler en naturlig uvilje imot, undskyld deres handlinger og bedøm deres hensikter, som du gjerne vilde se dine egne bedømt — efter kjærlighetens regel.

6. Øv dig stedse i tålmodighet overfor nesten og søk i alt å følge evangeliets lære.

7. Bestreb dig alvorlig efter evangeliets ord å være ydmyk, blid og saktmodig; ikke bare i den ytre ferd, men virkelig av hjertet.

8. La dig ikke ved et bare ytre skinn inngyete mistanke eller mistillit til noe menneske.

9. Vær ikke om eller blotaktig overfor dig selv og ikke betenkkelig, hvis du skal gjøre noe som gjør dig besvært.

10. Ytre smertor og indre lidelser, ydmykelser og hård behandling kan tilføies dig enten direkte av Gud eller av mennesker; tål dem med saktmodighet og besvar dem med kjærlighet.

Fra Polen.

Polen er et meget katolsk land. Ca. 18 millioner av landets befolkning er katolikere. Her er det dog også blitt åpent for evangeliet i den senere tid. Det skal være ca. 14,000 baptister i 111 forsamlinger og også mange pinsevenner der nu. Allerede i 1858 blev det første gang de 8 stykker i byen Adamow og siden har det ofte vært dåpshandler.

Efter verdenskrigen brøt det ut en åndelig vekkelse over mange steder i Polen, særlig blandt ukrainere og hvite-russerne. Det er forbundet med store vanskeligheter å arbeide med evangeliet der på grunn av at befolkningen er så opdelt i flere folkeslag. Det er polakker, tsjeker, hvite-russer, russere, ukrainere, jøder og tyskere. For å imøtekomme behovene utgir baptistene sitt blad på 10 ulike sprog. For å være en evangelisk forkynner trenger man å kunne beherske flere sprog. Det er dog en hel del som kjemper sig frem og store seiere er vunnet for Guds rike.

Stevnet i Arendal.

Stevnet i Arendal begynte lørdag 14. september og hadde fått stor tilslutning. En mengde predikanter og tilreisende var møtt frem. Det var tilreisende fra Oslo, Drammen og flere steder på Østlandet. Sorlandet var naturligvis best representert.

Lørdag var det velkomsthfest og det vakker pyntede lokale og bord gjorde det riktig festlig.

Br. Gunder Gundersen ønsket de tilreisende velkommen og leste Rom. 8, 31—39 og efter en bonestund fikk vi bevertningen. «Betania» var full av folk og efter bevertningen leste br. Ingvaldsen, Oslo, Rom. 8, 35. Gud frelses oss som vi er. En logner, en tyv, en mordrer blir frelst slik som de er. Det blir av bare nåde. Br. G. Svennevik leste: «Er du noen trost i Kristus?» Han stanset ved den herlige trost og hjalp der var i Kristus. Hjelp i sykdom og i all slags nød. Br. Bakke, Moss, talte om den herlige kledningen der står omtalt i Kol. 3, 12—14. Støve leste Kol. 3, 15—17 og fortalte om hvordan Herren hadde hjulpet ham i sykdom og alt.

Budskaper i tunger og tyding kom frem i Anders kraft.

Søndag formiddag kl. 9.30 var det bonnemote og kl. 10.30 offentlig møte. I Baptistlokalet talte br. B. Bakke, Moss, og i Filadelfia lokalet br. A. Johnsen, Halden.

I Betania talte br. Daniel Nilsen fra Joh. 16; 22. Før talen var det barnevelsignelse, og en herlig stund innfor Guds ansikt. Vi kjendte Herrens nærhet på en underbar måte. Br. D. Nilsen talte om dette underbare kjennskap til Gud som far, som Jesus vilde lære sine disipler å kjenne og som de først lærte å kjenne efter pinsedagen i den mening som Jesus mente. Budskaper i tunger og tyding kom frem under talen.

Derefter talte br. Støve fra Ap. gj. 16, 34 om den underbare forandring Gud kan gjøre. Fra å være fangevokter blev denne mann en tjener for de hellige. Gud kan forandre alle ting. Også under dette vidnesbyrd kom budskap i tunger og tyding.

Br. Gabrielsen, Oslo, leste 1. Joh. brev 3, 2—3 og dvelte ved det store å være et Guds barn og rense sig selv som han er ren. Det var stor nåde over alle vidnesbyrdene.

Fellesmiddagen

på Misjonshotellet blev en riktig hyggelig familiefest. Br. Hans P. Hansen var den som her fikk bære dagens byrde og hete. Han var utrettelig i å gjøre det så hyggelig som mulig. Det var taler av Anders Johnsen, Ingvaldsen, Støve, Nils Blom-Bakke og flere. — Flere av talerne opfrisket gamle minder og avdøde br. M. Blom-Bakke blev nevnt som en de hadde fått dele mange velsignelser sammen med og han blev minnet med stor takk til Gud for hvad han hadde vært for byen og for dem.

Torvmøtet

kl. 4 hadde samlet mange folk og musikken sang og spilte med liv og lyst. Br. Anders Johnsen talte om Jesus som blev korsfestet mellom to røvere og forskjellen på

disse tre som hang på korset. Den ene døde for synden, den andre fra synden og den tredje i synden. På sin originale måte illustrerte han talen med mange bilder, både i Norge og Amerika. Den store folkemasse var sterkt grepet. Br. Ingvaldsen, og O. Karlisen talte også til folket. Str. Mathisen, Drammen, sang om Golgata og det grep alles hjerter.

Aftenmøtet

kl. 7 blev holdt i Tabernaklet som velvilligst var stillet til disposisjon for anledningen. Det store første stund kjentes en liflig andover motet. Det blev oplest telegram fra Kristiansand og Moss og efter en god bonestund talte br. Carl Hansen, Oslo, fra 1. Joh. 1, 1—3 og dvelte ved livet slik som det var i sig selv og den vekst og utviklings evne det hadde. Br. Ditlef Christoffersen, Drammen talte fra Jer. 31, 21 og en herskare av vidner fortsatte. Blant andre kan nevnes br. Martinussen fra Bergen. Budskap i tunger og tyding kom frem. Br. Anders Johnsen avsluttet møtet med inbydelse til de som ønsket mere av Gud og de ufrelste. Flere søkende sjeler kom frem og det var mange som fikk utøse sine hjerter for Herren.

Mandag

kl. 10 var det brodsbrytelse. De gamle veteraner br. A. Johnsen og B. Bakke tjente ved bordet og mange venner deltok i dette av Jesus selv innstiftede måltid. Det er for å minnes hans død for oss og vi skal holde på med det til han kommer igjen. Det blev en stund med Gud og en opplevelse av Herrens nærhet.

Like efter brodsbrytelsen var det misjonsmøte. Br. Evenstad, str. Anna Jensen og Støve vidnet om sine erfaringer fra arbeidet i misjonen og det var dyrebart å høre de forskjellige beretninger om Guds hjelp og bistand. Sikkert fikk alle en ny påminnelse om hedsenskapets nød og nødvendigheten av å bringe dem evangeliet. Må det bli som br. Halvor Blom-Bakke sa, at det ikke bare blir en stemning, men det kan bli et planmessig arbeide i fremtiden.

Kl. 4

hadde br. B. Bakke, Moss, en bibeltime over emnet: «Fremtidsbetydningen av Jakobs møte med Gud i fortiden og hvem er de 144,000 i Apb. 14. (Muligens kommer det et utdrag av den senere i M.-R. og skal derfor ikke nevne noe her). Også det blev en god stund.

Avslutningsmøtet

i Betania kl. 7 hadde også samlet fullt hus. Det blev også et dyrebart møte. Sikkert reiste i hver vår vei fra dette stevne med velsignelser der vil bli til nytte for oss i fremtiden.

G. I.

På farten.

Arendal:

Torsdag 13. september stod reisen til Arendal. Da båten ikke går fra Moss før kl. 12 natt var det tid til å overvære et møte på Loggen i Moss. Det var forholdsvis bra besøkt og et godt møte. En ung broder blev også døpt og avla den gode bekjennelse for mange vidner.

Båten skulde gå kl. 12, men på grunn av tåke kom den først av-

Fra Finnmark.

«Se han slumrer ikke og sover ikke Israels vokter. Herren er din skygge ved din høire hånd.»

Hvor deilig at forannevnte skriftsteder er sande også nu, og Herren er trofast.

Søndag den 19. august samledes vi til stevne i Breivikbotn.

Det gledet oss meget å se at interessen for Herrens sak ikke har tapt sig. Dette forstod vi klart på alle de tilreisende som møtte frem. Der kom skjoiter og motorbåter fra mange steder, så bedehuset blev forlitet til å rumme alle. Satan forsøkte å hindre mest mulig i det at ungdomslaget bekjentgjorde fest med dans m. m. Herren gjorde det dog slik at vi til alle møter hadde fullt hus og evangeliet led til Herrens pris.

Av tilreisende vidner møtte evangelist Eilertsen og Mathisen, Begge fra Balsfjord. Så hadde vi også i år den glede å ha søster Demanda Eilertsen tilstede, så vi var da en liten stabb av vidner også.

Til å begynne med kjentes det ut for å være kamp i åndeverdenen, men lovet være Herren som seiret også her. Herren talte særlig til syndere og det var med usigelig glede at vi så i alt fem sjeler boie sig for Herren. Må Herren for Jesu skyld styrke og bevare dem alle så de må bli tro til enden, og få den av Herren lovede seierspris.

Det gledet oss også meget å se at så mange husket på oss med telegram og hilsen fra bibelen.

sted kl. 4 morgent. Tiden blir lang når man skal vente slik, men alt her i verden tar ende. Endelig kom vi i vei og på tross av tåken, iaktta seilemerker og lytte efter satte båten hele natten og ved å som stod som en tykk mur fortde på de forskjellige steder varslende tåkesignaler kom vi godt og vel frem til Arendal. Efter ruten

Hjertelig takk venner, som ber og er med i kampen heroppe.

Om Dere selv hadde prøvet å stå ene på en utpost og så få hjelp, da kunde dere nok også bedre forstå den glede dere bringer oss ved i handling å vise at dere er med.

Broder Gerhard Nerland stillet også i år sin skjøtte til disposisjon så vennene fra Hammerfest og omegn fikk komme.

Nærland selv ligger fremdeles syk og kunde ikke være med. Herren styrke ham for Jesu skyld. Familien Nærland har i de siste år særlig vært prøvet hårt, idet flere av deres barn har vært syke og er fremdeles på sykehus, så blev til sist også Nærland selv meget syk. Godt er det at Gud har sagt: «Jeg vet de tanker jeg tenker angående eder. Fredstanke og ikke til ulykke.» — Herrens ord står fast. Venner, ta denne kjære familie med i eders forbønner.

Mandag samledes vi til brodsbrytelse samtidig blev noen syke salvet med olje i Herrens navn for at Herren skulde reise dem opp. En broder fikk sitt lille barn båret frem for Herren og vi medbedet Herrens velsignelse over det.

Så kom avskjedsmøtet som var meget dyrebart. Sært føles det å måtte skilles her efter slike deilige stunder. Men håpet om at vi snart møtes hos Herren lysner, og gir nytt mot for kommende dagers kampe.

Hilsen til alle venner fra eders
Thea og Oskar
Gamst.

«Fredshilsen»

Fritt evangelisk blad.
Bladet utkommer hver måned, Prov. Bladet ett år. Abonnentpris kr. 3.00 pr. helår, kr. 1.50 pr. halvår. Bladet kan bestilles på alle landets postkontorer og Fredshilsens Forlag «Evangeliehuset», Osterhaugst. 1, Oslo.

med forventninger til Herren. En herskare av predikanter hadde meldt sitt komme. Mange andre tilreisende var også fremmøtt og det blev et velsignet stevne. Efter stevnet har fler av evangelistene stanset noen dager. Br. B. Bakke, Anders Johnsen, Oskar Karlisen, Daniel Nilsen og str. Anna Jensen var med på motet onsdag. Det blev også et godt møte. En kvinne overga sig til Gud og ønsket å bli frelst.

G. Iversen.

Reisebrev

fra evangelist Eilert Nordheim.

Kjære Misjons-Rostens lesere! Vil for første gang sende en liten hilsen gjennom bladet til alle venner i øst og vest, i syd og nord. Er takknemlig til Gud for den godhet som er mig bevisst at få reise med det glade budskap.

Det er en oppgave som jeg brenner mest for. Og det er Nord-Norge for Kristus. Du som ber til Gud, husk mig i dine bønner, at Gud må få bruke mig i sin tjeneste. Før den store lønnsdag kommer. Apenbaringen 22, 12. Håper å få hilse på noen av dere venner på Sorlandet og Østlandet før jeg drar oppover. Det er tanken å dra til Nordland sist i oktober. Siden jeg var på Østlandet i sommer har jeg besøkt følgende steder og holdt møter: I Lyngdal hadde jeg 4 møter og det merket vi at der er folk som lengter efter det frie evangelium. Ja bed for Lyngdal at den kjække ungdomsflokk må vinnes for himlen. I Farsund og omegn fikk jeg også ha noen møter sammen med vennene. Vi kjente Gud i vår midte.

I Kvinnesdal samles vi til bonnemote lørdag den 8. september. Det blev tordenvær, så lyset gikk. Men lovet være Gud! Vi kjente forbindelsen fra oven allikevel. Søndag den 9. hadde vi møte på Liknes. Vi kjente også der at Gud talte. Ja, bed for Kvinnesdal, at den store ungdomsflokk må reddes for himlen. Har vært i Stavanger siden og hatt noen møter i Arken og Ledåls gaten. Har merket at Gud er nær for den som påkaller ham. Blir her til og med søndag hvor jeg skal besøke Kvinnesdal på gjennomreise både Liknes og Vesterdalen og Østerdalen. Og søndag den 30. september er det tanken jeg skal være i Lyngdal. Håper å få besøke noen steder også på Østlandet for jeg drar Nordover. Ja, alle dere «Misjonsrøstens» lesere hilses med 1. Kor. 13 kapittel.

Skal av og til få høre fra mig gjennom bladet.

Hjertelig hilsen til eder alle fra
Eilert Nordheim.

En vis mann
er lik et tre som nok ofte må bøie sig, men ikke forandrer standpunkt.
— Jeg forsmår ikke Guds brod, selv om det er dyppet i eddikk.

Charlie Avak (lengst til høire) i sitt hjem.

Fra jordens ytterste ender

— av misjonær G. Nyseter —

kan nu bestilles. Prisen er kr. 2.75 heftet og kr. 4.00 innbundet.

Den er på 196 sider og ca. 20 bilder. Billedene er trykt på kunsttrykkpapi og er meget gode.

Boken kan bestilles hos forfat-

teren G. Nyseter, Stolpestua, Byåsen, Trondheim og i «Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Beløpet må medfølge bestillingen eller den sendes mot postopkrav. Porto kr. 0.25.

Hun gjorde hvad hun kunde.

Elisabeth Garrisons liv og virke.

Det er inspirerende & hørt om hjerterede tjenerne og tjenerinner også i andre land, om Herrens ledelse med dem, om deres velsignede arbejde og herlige utgang, for at også vi må finnes som tros-holdere.

En sådan hjerteret tjenerinne var mrs. Elisabeth Garrison, som bare for noen måneder siden i Amerika gikk inn til sin Herres glede. Elisabeth Day, som hennes pikenavn var, blev født 22. mars 1856. Foreldrene var alvorlige kristne, der innerlig søkte å lede deres barn til Herren. Som arv mottok hun et noisomt og glad sinn. Allerede i sine første år fikk hun et personlig møte med Jesus og visste at hun eide syndernes forlatelse, og 12 år gammel blev Jesus Kristus for alltid Herre og Konge over hennes liv.

Barndomshjemmet var meget gjestfritt. Blandt den flokk som her gikk ut og inn var også en ung mann ved navn Garrison, som leste til prest ved det presbyterianske kollegium. Mellom Elisabeth Day og den verdende Herrens tjener opstod der en dyp forståelse, og med glede hilste foreldrene meddelelsen om deres forlovelse.

Ved denne tid kom de unge i forbindelse med pastor A. B. Simpson, der nettopp på Herrens kall hadde forlatt gjerningen i Louisville for å begynne en ny og brysom tjeneste blandt New Yorks myldrende skarer. Den innvielsens glød og dype lengsel etter å få alt, hvad Gud vil skjenke i eie, der brente i pastor Simpson, blev en stor inspirasjon for dem, og snart tente Gud samme ild i deres sjeler. Ad underlige veier, men med sikker hånd endret Gud nu det unge ektepars livsvei og la dem på hjerte å forlate et embede med fast lønn for å tro til ham for alt å dra om som evangelist. Hennes foreldre satte sig dog imot dette; men Gud hadde talt, og for de unge var der kun å lyde. Det blev dage rike på erfaring av Herrens nærhet. Fra stat til stat drog de nu som pilegrimme for hans navns skyld, idet de overalt inntrengende bad mennesker om å vende sig til Gud og bad Gud om å møte de fortapte sjeler. Hvor de kom — i byer, landsbyer og privathjem — sendte Herren vekkelser. Mrs. Garrisons andel i tjenesten var ikke den minste; hun kunde spille og synge ualmindelig vakker, og alle talenter blev brukt i Mesterens tjeneste. Selv da hun blev mor og fristelsen til å danne et hjem ofte kom til henne, forblev hun dog tro mot det himmelske syn; hun forstod s åvel apostolens ord: «Ve mig, om jeg ikke forkynner evangeliet.» (1. Kor. 9, 16). Men i samme grad som Gud virket gjennom dem, reiste mørkets fyrste sig til kamp. Fra alle sider møtte de prøvelser; de blev gjenstand for misforståelser og bitter, urettferdig kritikk; dertil kom sykdom, nød og pekuniære vanskeligheter. Som aldri før lærte de nå å be bønnen: «Gi oss idag vårt daglige brød»; ti kun fra time til time møtte Gud deres behov. Aldri lot han dog deres rop ubesvaret. Han hadde bare sin egen tid og sin egen måte, og idet de forblev tro under prøvelsene la Herren en ny sang i deres munn, en lovsang

om ham og hvad han formår. Mens de trofast fortsatte denne tjeneste, hadde pastor Simpson opprettet et misjonsselskap, idet sjelens nød lå tungt på hans hjerte, og han lyste nu etter frivillige budbærere til jordens mørke enge.

Så snart de forstod Herrens vilje med deres liv, meldte de sig til tjenesten, skjønt barnefolken bestod av 4; de visste, at bare de var lydige, vilde Gud sørge for alt. I 1892 seilte de til India som utsendinger fra pastor Simpsons misjonsselskap. Igjennem flere år fikk de herute en lykkelig og velsignedt tjeneste; da kalte Herren Mr. Garrison hjem. Mrs. Garrison lå nettopp selv dødsyuk, avkreftet etter en langvarig, alvorlig lidelse; men ikke et sieblikk tenkte hun på å gi efter for fristelsen til å be om å måtte følge sin mann.

A tegne et riktig bilde av Mrs. Garrisons liv og gjerning i de kommende år er ikke lett. I alle forhold satte hun Gud først, deretter andre og sig selv til aller sist. De daglige plikter i hjemmet la sterkt beslag på hennes tid og krefter, ikke minst fordi midlene steds var meget beskjedne, og der nu var 5 barn. Alt, hvad kjærlighet, dyktighet og omtanke kunde utrette blev gjort for at barna minst mulig skulde merke savnet. For dem blev hun en sann prest, ledende, tukkende, rådgivende og opmuntrende. Treffende er det sagt om henne, at hun hadde Marthas hender og Marias hjerte. Men tjenesten strakte sig videre enn til hennes egne. Mens hun eltet brød, lappet tøy og stoppet strømper var hennes sjel som et eneste rop til Gud for vennene derute i ildlinjen. Når barna var lagt til ro, fortsattes denne bonnekamp på kne, ofte i mange timer; det var heller ikke ualmindelig å finne hovedputen vetet av tårer som var utgytt i nattens løp under hennes bønn for Herrens gjerning ut over jord, for barnas åndelige vel eller for den lille families timelige behov.

Hennes største kjærlighet hadde dog det ytre misjonsarbeid; med levende interesse fulgte hun alle breve derute fra, likesom hun leste hver bok og hvert misjonsblad, der kom henne i hende, for best mulig å følge slagets gang. Så snart hun fant noe særlig fra India, hun mente kunde tale til barnas hjerter, leste hun det høit for dem. Da hennes 2 eldste sønner hadde fullendt deres skolegang, falt det dem derfor ganske naturlig at de vilde ta foreldrenes gjerning op derute. Slekt og ikke få venner rådet henne dog fra å la begge sønner reise, idet de 3 yngste var detre, og de mente hun hadde en sønns støtte behov; men med en Abrahams lydighet og med en kjærlighet der minnet om Marias, da hun brøt sin alabastkrukke for Mesteren, ga hun med takk og glede begge sine gutter til det hun anså for alle tjenesters tjeneste. Etter at de unge hadde endt deres utdannelse ved pastor Simpsons misjonskole, bod hun med strålende ansikt farvel til den eldste i 1909 og til den neste i 1910; ikke mindre lykkelig var hun da hun i 1919 så en datter reise ut som misjonærhustru. Således kom 3 av de 5 barn tilba-

ke til deres foreldres gjerning i India.

De siste år av Mrs. Garrisons liv var fulle av legemlige lidelser; men ånden var fri, og Gud blev herliggjort gjennom alt. Inntil det siste var hun optatt av å be velsignede ned over andre. Da Herren tok henne hjem 3. februar 1933 mistet hennes barn en opførende, elskende mor og Guds menighet en trofast forberder. Som oyerskrift over hennes liv kan med rette settes Jesu ord: «Hun gjorde hvad hun kunde.» (Mark. 14, 8).

— Kan det samme sies om mig og dig? (Kirkekl.)

Bøker.

Israels vandring fra Egypten til Kanaan. Av O. F. Gundersen.

Forfatteren anvender den bibelske skildring av Israels vandring gjennom ørkenen på den troendes vandring med Gud gjennom verden til himmelen. Det er jo en fremstilling som ofte er benyttet, men br. Gundersen har evne til å skrive interessant. Forfatteren hevder det syn som Paulus uttrykker slik: «Dette er skrevet til formaning for oss, til hvem de siste tider er kommet». Jeg har ikke fått lest den ut i sammenheng, men det jeg har lest er både oppbyggelig og bibelsk. Den er varmt anbefalt av blandt andre Bibelskolebestyrer John Christensen, sogneprest Gunnar Dehli og flere.

Boken er på over 160 sider. Den koster heftet kr. 2,00, innbundet kr. 3,00. Porto kr. 0,25.

Måtte ikke Kristus lide dette, og så gå inn til sin herlighet, med undertitlen

Hvorfor måtte Kristus dø. av samme forfatter, heter en liten brosjyre. Den er skrevet under dyp gjensking av Guds ord og behandler en side av ordet som nok er lite påaktet av mange. Han fører oss inn den Gudsdommelige sannhet, at vi er døde med Kristus. Samtidig gjør han oppmerksom på at vi også er levende med Kristus. Dette emne som er så uforståelig for mange behandles i denne brosjyre. Det er sikkert mange som ønsker lys over dette og for dem — ja, for andre med — vil den være til stor hjelp i å få lys i Herrens ord.

Den er på 20 sider med omslag og koster bare kr. 0,35 pluss porto 0,14.

Bøkene kan fåes kjøpt i «Misjons-Røsten»s eksp., Sarpsborg.

Bibelen nr. 1.

I Sverige er der nettopp foretatt en undersøkelse av hvilke bøker som finnes i størst tall blandt folkets brede lag. Resultatet er blitt at bibelen kommer først.

I Russland

skal der ennå være 2 biskoper og 41 evangeliske prester igjen, dess uten er 5 i fengsel og 15 er landsforvist, 4 er kommet tilbake fra forvisningen, men de får ikke lov til å bo i sin tidligere menighet. 3 andre presters skjebne er usik-

Sangboken „Evangelie Toner“

er utkommet i nytt oplag med 223 sanger i shirtingbind. Pris kr. 0,50. Partier rabatt. Kan bestilles i Drammen: H. Hermansen, Aasveien 14 og på møtene i Knofsgt. 6. I Oslo: Fredshilsens forlag, «Evangeliehuset», Osterhausgt. 1, og på møtene i «Evangeliehuset», i Sarpsborg: «Misjons-Røsten».

«Misjons-Røsten»s

kommisjonærer

Göteborg, Sverige: J. O. Ström. Askim: Henry Dahl. Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen. Arendal: K. Iversen. Bergen: Frk. Hansine Gjertsen. Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst. Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnson. Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.

Der er dem som strer ut og får enn mer, og det er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.
F. O. SHRODER:
A. Toftner, Sofienberggt. 16, Oslo.
STR. DØRUM og KARLSEN:
Janette Bruu, Welhavsgt. 10, Oslo.
HELGA LUNDEBY:
Jul. O. Lind, Moss.
RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG
O. Ekorannes, Jarvelen 11, Lilleaker.
JENS FJELD:
K. Aarmo, Ski st.
OLGA SCHULT:
Gerda Sivqvand, Rosenborgsgt. 1, Oslo.
ALFHILD BJERVA:
Torolf Andersen, Sorligt. 15, Oslo.
SIGN E PEDERSEN og INGA JOHNSEN:
Th. Wessel, Nordstrand st.
M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:
Misjons-Røsten, Sarpsborg.
TORKILD RASMUSSEN:
Jul. O. Lind, Moss.
BERNHARD NILSEN:
Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.
GUNHILD GUNDERSEN:
Leonora Johnsen, Brårvik pr. Staube.
ASTA THUEN:
Edith Olsen, Solheimsgt. 1 a, Bergen.

Afrika.
INGRID LØKKEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Sobestedsgt. 3 a, Oslo.
HILMA HERMANNSEN:
Ole Krogstad, Soll, Rælingen.
MARGIT HARALDSEN:
Henrik Johansen, Lovenskioldvei, Lilleaker pr. Oslo.
HANSINE NESFOSSEN:
Constane Nestdal, Solheimsgt. 40, Bergen.
MARTHA KVALVAGNES:
Anna Næsdal, Sydnessmug 6, Bergen.

Argentina.
BERGER N. JOHNSEN:
H. H. Senstebo, Otterholdt, Bø, Telemark.

Fredrikstad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8.
Haugesund: Bolette Aalfsen, Øvre-gate 70.
Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.
Jevnaker: Arne J. Brorson.
Kistrand, Forsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.
Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.
Mosterhamn: Chr. Størksen jr.
Mjøndalen: Arnt Gundersen.
Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegberg, Konowsgt. 21, III.
Rygge: Olav Gundersen, Huseby.
Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Ellertsen.
Saltens, Råde: Harald Skovly.
Sveivik: Ragnvald Volden.
Ski: Josef Dammen.
Setre, Hurum: Gudrun Svensrud.
Slummedal: Joh. O. Johnsen.
Tofte, Hurum: M. Røås.
Tjøme: P. Johansen, Mågerøy.
Volda, Sunnmør: M. Steve.
V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.
Bladet kan bestilles og kontingenten betales til ovenstående.

Den Norske Kongomisjon JENS GLITTENBERG:
R. Løkingholm, Mosherhamn.
ALB. M. CHRISTIANSEN:
Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.
India.
ANNA JENSEN:
Amalie Carlsen, V. Forsgrund.
DAGMAR JACOBSEN:
Sverre Severinsen, Smittestromsveien 19, Drammen.
FRANCK DESMOND:
Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.
BORGHILD NORDLI:
Dankert Jørgensen, Gunnar Bergs vei 36, Narvik.
HANS SVENDBERG:
Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.
ALFHILD HOLMEN:
Skredderm. Olaf Andersen, Scheestedsgt. 3 a, Oslo.
HILDA WERGEDAL:
Jens Jarnes, Passebæk p. o. Sandsvær.
RAKEL EDVARDSEN:
Hans Hansen, Brydelokken, Kongberg.
B. og GUNHILD FINSTRØM:
Fru Gudrun Bernsten, Kviteseid, Telemark.

Finmark.
DORTHEA KLEM:
Tora Finnerud, Danvik, Drammen.
OSKAR GAMST, Breivikbotn.
HENRIK EILERTSEN, «Betel», Storsteinnes, Balsfjord.
DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.
ANDREAS MATHESEN, V. Jakobselv.
KRISTIAN SKIPPERUD, Kistrand, Forsangerfjord.
Hjemmeværende misjonærer.
TOMINE EVENSTAD:
Vigeland, Sor Audnedal pr. Mandal.
DAGMAR ENGSTRØM:
O. Ekorannes, Jarvelen 11, Lilleaker.
PEDER EVENSTAD:
Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.
CHRISTOFA BRUNDTLAND:
L. Hvidsten, Landåsvei 12 F., Bergen.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg.

NUMMER 1
Fraksen
Forkortet telsen på son
Martine
i. kor. 11, 23
har hjertelig
dette påskel
hvorfør had
lengsel føre
semene? I H
det første b
annet. Vi er
nytt, der er
lønning.
Da Jesus
med mørket
hjertelig til
gjørensen si
for er vi sa
idag. Ikke i
latelse, det
les vi for
Gjør det
Det er oss
en gang o
Herrens b
i erkjenn
verk, og d
se denne f
ved Herre
Så ofte
drikke
i Herrens
Han vil a
med dette
Klep
Velsign
ner — J.
synes ikk
brødsbr
Vi må ry
tanke ik
som vi s
nu skal
det feil.
kalk. H
stenket
å velig
takke h
te.
— E
Kristi
Vi so
er kom
Vi har
renser
gjerni
å tjen
Vi l
sanne
ner id
loven
med
brud
Vi
gav s
har
over
De
fund
med
over
V
stor